

GYAKORLATI KÖZIGAZGATÁSI KÖNYVTÁR ÉS DÖNTVÉNYTÁR

Szerkesztő és kiadó: dr. DOLENECZ JÓZSEF, ügyvéd.

Megjelenik
minden hónap 1-én és 15-én.

Előfizetési ár:

Egész évre 12 K   Negyedévre 3 K
Félévre . . . 6 K   Egy hónapra . . . 1 K

Szerkesztőség és kiadóhivatal, a hová
az előfizetési díjak és levelek küldendőek

Budapest,
VIII., József-körút 74. szám,
II. emelet 11. ajtó.

I. évfolyam.

6. szám.

1905. márczius 15.

A zugírászat.

A bírói gyakorlatban, mely kihágás gyanánt üldözi a zugírászatot, még mindig nincs megállapodott vélemény ezen büntetendő cselekmény felismerésének feltételei felől. Néhol hol enyhén magyarázzák a törvényt, hol szigoruan. Sőt az is megtörténik, hogy azt sujtják büntetéssel, a kinek pedig kell, hogy épen védelmére szolgáljon ez a törvényes tilalom.

A zugírásztati tilalmat tudvalevőleg az ügyvédek részére fenntartott jogok védelmére állították fel. A törvény kimondja, hogy a kamarailag bejegyzett ügyvédnek van joga díjazás mellett, foglalkozásszerűleg képviselni a feleket az ország valamennyi bírósága és hatósága előtt. Ebből következik, hogy más valaki erre a szerepre nem vállalkozhatik, mert a zugírászat felállított tilalmába ütközik.

Ezt a tilalmat az 1874-ben hozott XXXIV. t. cz. 39. §-a mondja ki. Azóta azonban a jogfejlődés ennek a szakasznak rideg imperativusát nagyban enyhítette, úgy hogy az a szakasz már a mi életviszonyainknak tulajdonképen meg sem felel. Akkor hoztak egy törvényt, az ügyvédi rendtartásról, melynek alkotói valóságos czéhrendszereszerű fel-

fogásból indultak ki. Az ügyvédség kari érdekeit akarták biztosítani ezzel a szakasszal, mely azonban teljesen céltévesztettnek bizonyult.

A magyar judikatura akkor kezdett fejlődni. Akkor még a peres ügyeknek legalább 95 százaléka az ügyvédi kényszerhez volt kötve. A feleknek ügyvédet kellett vallaniok, mert csak ez járhatott el ügyeikben, a személyes képviselőt ki volt zárva. A régi pereseljárású reminiscenciák, valamint az akkori társadalmi, gazdasági és általános műveltségi fejletlen viszonyok alapján indokoltak tartották az ügyvédvállás kényszerének rendszerét fokozottabb mérvben fenntartani a nagyközönség védelmének céljából, holott éppen ebből a rideg intézkedésből legtöbb baj származott a nagyközönségre nézve, mert ez akkor drága ügyvédi költségeket volt kénytelen fizetni olyan ügyekben is, amelyekben ma már személyesen is eljárhat, vagy elküldheti maga helyett a házastársát, gyermekét, testvérét és az egész per, akár nyeri, akár veszti, a bélyegköltségen kívül semmibe sem kerül.

A sommás eljárásról és a fizetési meghagyásról szóló 1893. évi XVIII. és XIX. törvényekkel megszüntették az ügyvédvállás kényszerét az előbbi állapothoz képest a peres ügyeknek legalább $\frac{3}{4}$ részében, a személyes megjelenés és a nem ügyvédi meghatalmazottak szabadságának behozatalával, valamint a kisebb polgári peres ügyekben az ügyvédi költségek megszüntetésével. Ezek a kisebb peres ügyek a költségek tekintetében a Horváth Boldizsár-féle perrendtartás alapján a nagyközönség, főként a szegényebb osztálynak valószínűleg kizsákmányolási, kiszípolozási eszközévé fajultak, mikor egy selyemkendő hátralékos ára fejében a szegény parasztember háza, szőlője újra került. Így lett aztán a nagyközönség védelmére szánt ügyvédvállási kényszer éppen annak megölője s a ma-

gasztos ügyvédi hivatás általános tiszteletének meg-
rontója.

Az újabb fejlődés az ügyvédi kényszer tágitása felé halad. Mindinkább több szabadságot ad a nagyközönség személyes és nem ügyvédi meghatalmazott által való védekezésére jogvitás ügyeiben. A közigazgatás egyszerűsítése tárgyában tartott ankéten pedig az a nézet uralkodott, hogy közigazgatási ügyekben ügyvédre nincs szükség. *Ez azonban épen nem áll.* Mert épen a politikai és közigazgatási hatóságok nem mentesek az önkénytől, a részrehajlástól. Hisz tudjuk, hogy a fegyelmi és valami hasznot hajtó jogositványi ügyeket a miniszteriumokban jóformán pártpolitikai és hatalmi szempontból kezelik. Igenis, épen a közigazgatási ügyekben, *főként a magasabb fórumokon szükséges néha a legérellyesebb ügyvédi beavatkozás.* És a nagyközönség ezt tudja is. Az ügyvédi teendők nagy része ma már közigazgatási utra tartozik.

Visszatérve a zugirászat kérdésére, véleményünket a következőkben foglalhatjuk össze. A zugirászati tilalmat statualó 1874. évi XXXIV. t. cz. 39. §-a lehetőleg *legenyhébben* és a mostani fejlődés, a mostani életviszonyoknak megfelelőleg alkalmazandó. Továbbá ki kell terjeszteni ezt a védelmet azokra is, a kik külön törvény vagy más törvényes szabály alapján képviselhetik a feleket és **olyan magánmunkálatokat végezhetnek, a melyek a törvény legszigorubb magyarázása mellett az ügyvédi teendők közé tartoznának.** Így a zugirászati tilalom ne egyedül csak az ügyvédi kar érdekeinek védelmére szolgáljon, hanem a törvény főként értelmeztessék akként, hogy zugirászati kihágás miatt büntetessék az is, a ki a *községi és körjegyzők, rendezett tanácsu városi főjegyzők részére szabályrendeletileg biztosított díjazás mellett végezhető magánmunkálati ügykörbe vágó okmányokat, be-*

adványokat készít és ezért díjazást fogad el, legyen az bár magán személy, vagy köztisztviselő. Ingyen persze bárki végezhet ilyen magánmunkálatokat bárki részére, mert ezzel jogtalan konkurrencziát sem az ügyvédnek, sem a jegyzőknek nem csinál.

Értesítés a pályaművekről.

A „*Gyakorlati Közigazgatási Könyvtár és Döntvénytár*“ márczius elsején lejárt pályázatára összesen öt munka érkezett be. És pedig „*Kézi Könyv a Járási Számvevőségek Részére*“ czímen 3 és „*Kézi Könyv, a Községi és Városi Rendőrség Részére*“ 2. Mind az öt munkát kiadtuk a bíráló bizottságnak, melynek jelentését annak idején egész terjedelmében közzé fogjuk tenni. Egy pályázó 15 napi halasztást kért művének befejezésére. Ezt nem adhattuk meg. Egy pályázó pedig visszavonta művét, mely különben is befejezetlen volt. Így bírálatra 5 mű kerül.

Szerkesztői üzenetek.

R. Gy. tanácsnok. Pécs. Köszönjük a szives érdeklődést és jó akaratot. A „*Pécsi Nemzeti Casino*“-nak elküldtük a további számokat. — **L. M. Pécska.** A szives érdeklődésért hálás köszönetet mondunk. — **O. J. alispán. Magyaróvár.** Hálás köszönetünket fejezzük ki a beküldött, igen becses elvi határozatokért. Legyen kegyes máskor is küldeni. Ezzel a támogatással rendkívüli becsesség és nélkülözhetetlenné tesszük döntvénytári gyűjteményünket és nagy hasznára lehetünk a közigazgatási jogtudomány fejlődésének. A döntvénytári rész iránt különben, — legnagyobb örömünkre — oly nagy az érdeklődés, hogy ha a könyvtári részben kisebb terjedelmű értekezések kerülnek majd sorra, akkor két ivet adunk a döntvényekből, úgy hogy 30—35 ivnyi (560 oldal) lesz az év végén ez a gyűjtemény. Ha pedig elérjük azt, hogy előfizetőink hatezeren felül lesznek, akkor képesek leszünk arra, hogy havonként háromszor jelentetjük meg a folyóiratunkat és így havonként rendszeresen háromivnyi terjedelmű döntvénytárt adhatunk. Mert akkor ily olcsó ár (havonként 1 korona!) mellett kijöhetünk, ha tömegesebb a megrendelés. Így is mindig többet adunk, mint ígértünk. Ezt elismeri mindenki.